

— vagy másodlagosan utalja vissza a fellebbezés alapjául szolgáló ügyet az első fokon eljáró bíróságnak, hogy az más összetételű tanácsban eljárva határozzon az ügy érdemében.

Jogalapok és fontosabb érvek

A megtámadott végzés jogellenes, többek között a következő okok miatt: a) a szerződésen kívüli felelősségre vonatkozó jogelvek téves, hibás és ésszerűtlen értelmezése és alkalmazása, valamint e tekintetben az Európai Unió ítélkezési gyakorlatának indokolatlan és logikátlan figyelmen kívül hagyása; b) az indoklás teljes hiánya, nyilvánvaló mérlegelési hiba, a tények elferdítése, csalárd vizsgálat, a fellebbező által benyújtott bizonyítékok hiányos és téves bemutatása, a *clare loqui* elvének megsértése, a koherencia hiánya, apodiktikus jelleg, logikátlanság, ésszerűtlenség és indokolatlanság; c) a Törvényszék elmulasztott nyilatkozni a jogvita alapvető kérdéseiről és az iránymutatás teljes hiánya; d) a bíróság kitért azon kötelezettsége elől, hogy nyilatkozatait megalapozza, ideértve a bizonyítékoknak a tapasztalat és az általánosan elfogadott értelem alapján való értékelését; a bíróság előtt a bizonyítékok előadásához való jog és a bizonyítási teherre vonatkozó elvek téves, hibás és ésszerűtlen értelmezése és alkalmazása.

A Törvényszék (első tanács) T-570/08. sz., Deutsche Post AG kontra Európai Bizottság ügyben 2010. július 14-én hozott végzése ellen a Deutsche Post AG által 2010. szeptember 27-én benyújtott fellebbezés

(C-463/10. P. sz. ügy)

(2010/C 328/32)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: Deutsche Post AG (képviselők: J. Sedemund és T. Lübbig Rechtsanwältin)

A másik fél az eljárásban: Európai Bizottság

A fellebbező kérelmei

1. A Bíróság teljes egészében helyezze hatályon kívül a Törvényszék (első tanács) T-570/08. sz. ügyben 2010. július 14-én hozott megtámadott végzését;
2. a Bíróság utasítsa el a Bizottság által a Törvényszék előtt felhozott elfogadhatatlansági kifogást;
3. a Bíróság semmisítse meg az Európai Bizottság által a „C 36/2007. sz. állami támogatás — Németország; a Deutsche Post AG számára nyújtott állami támogatásra” vonatkozó eljárásban a 659/1999/EK rendelet 10. cikkének (3) bekezdése szerinti „információnyújtási rendelkezést” illetően hozott 2008. október 30-i határozatot;

4. a Bíróság a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen fellebbezés tárgya a Törvényszék azon végzése, amelyben a Törvényszék mint elfogadhatatlant elutasította a fellebbező számára nyújtott állami támogatásra vonatkozó eljárásban a Bizottság által a Németországi Szövetségi Köztársasághoz 2008. október 30-án intézett információnyújtási rendelkezés ellen a fellebbező által benyújtott keresetet.

A jelen fellebbezésben lényegében azon kérdéstről van szó, hogy a Bizottságnak a 659/1999/EK rendelet 10. cikkének (3) bekezdése szerinti információnyújtásra vonatkozó határozata megtámadható-e, és milyen feltételekkel. A fellebbező álláspontja szerint a kizárólag az ő birtokában lévő információk nyújtását elrendelő határozat ellen benyújtott kereset elfogadható, ha a kereset kétségbe vonja a 659/1999 rendelet 10. cikkének (3) bekezdése szerinti eljárási jogi feltételek betartását és a kért információk szükségességét.

A Törvényszék az ilyen kereset elfogadhatóságának elismerését ezzel szemben lényegében azzal az érveléssel tagadta meg, hogy az információnyújtásra vonatkozó határozat nem jár joghatásokkal. Pusztán olyan közbenső intézkedésről van szó, amely csak a végleges határozat előkészítését szolgálja.

A fellebbező öt jogalapra hivatkozik:

1. A Törvényszék a megtámadott végzésben figyelmen kívül hagyta, hogy az információnyújtásra vonatkozó határozat mint az Unió kötelező jogi aktusa az európai bíróságok felülvizsgálata alá tartozik. A tagállam a 659/1999 rendelet 10. cikke (3) bekezdésének az EUMSZ 288. cikk (4) bekezdésével összefüggésben értelmezett rendelkezései szerint és az EUMSZ 4. cikk (3) bekezdése szerinti jóhiszemű együttműködés alapelve miatt kötelező jelleggel be kell nyújtania a kért információkat. Mivel a tagállam köteles a határozatot végrehajtani, az információnyújtási kötelezettség közvetlenül a fellebbezőre száll át, mivel (kizárólag) ő van a kért információk birtokában.
2. A Törvényszék figyelmen kívül hagyta továbbá, hogy összeegyeztethetetlen lenne az uniós jog szerinti jogvédelem biztosításával, ha a tagállam és a közvetlenül érintett vállalkozás köteles lenne bármely, a Bizottság által a 659/1999 rendelet 10. cikkének (3) bekezdése alapján kért információval szolgálni, és pedig tekintet nélkül arra, hogy betartották-e egyáltalán a 10. cikk (3) bekezdése szerinti eljárási jogi követelményeket, és hogy a kért információk valamilyen jellegű kapcsolatban vannak-e a támogatások ellenőrzésének eljárási céljával.

3. A Törvényszék tévesen értelmezte a 659/1999 rendelet 10. cikkének (3) bekezdését és 13. cikke (1) bekezdésének harmadik mondatát, mivel figyelmen kívül hagyta, hogy az információnyújtásra vonatkozó határozat azért is közvetlen hatásokkal jár a tagállam és az érintett vállalkozás jogállására, mert a 659/1999 rendelet 13. cikke (1) bekezdésének harmadik mondata az információnyújtási rendelkezés nemteljesítése esetén lehetővé teszi a Bizottság számára, hogy az esetleges támogatásra vonatkozó határozatot a rendelkezésre álló információk alapján hozza meg. A Bizottság számára ebből adódó bizonyítási könnyítés eljárási szempontból jelentősen rosszabb helyzetbe hozza az érintett vállalkozást, amely a jogainak megőrzése érdekében gyakorlatilag kénytelen benyújtani a kért információkat.
4. A Törvényszék azért is tévesen alkalmazta a jogot, mert az információnyújtásra vonatkozó határozat joghatásainak elismerését azzal az érveléssel tagadta meg, hogy pusztán a végleges határozat előkészítését szolgáló közbenső intézkedésről van szó. Eközben a Törvényszék figyelmen kívül hagyta, hogy ez nem zárja ki a megtámadhatóságot, ha a vélt közbenső intézkedés — ahogyan a 659/1999 rendelet 10. cikkének (3) bekezdése szerinti határozat — saját hátrányos joghatásokat fejt ki.
5. A Törvényszék végül figyelmen kívül hagyta, hogy a Bizottság által az információnyújtásra vonatkozó határozat meghozatalakor elkövetett jogsértések az eljárást befejező határozat elleni kereset keretében nem vehetők kellőképpen figyelembe, különösen mivel abban a szakaszban nem lehet a tényállás hiányosságára hivatkozni. Ugyanakkor a jogellenes információnyújtási rendelkezés ideiglenes teljesítése az érintett vállalkozás számára azonban — ahogyan a jelen ügyben is — jelentős időbeli és pénzbeli ráfordítással jár.

A Landgericht Gießen (Németország) által 2010. szeptember 28-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Baris Akyüz elleni büntetőeljárás

(C-467/10. sz. ügy)

(2010/C 328/33)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Landgericht Gießen

Az alap-büntetőeljárás résztvevője

Baris Akyüz

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Úgy kell-e értelmezni:

- a) a vezetői engedélyekről szóló, 1991. július 29-i 91/439/EKG tanácsi irányelv⁽¹⁾ 8. cikkének (4) és (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett 1. cikkének (2) bekezdését,
- b) a vezetői engedélyekről szóló, 2006. december 20-i 2006/126/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (átdolgozott szöveg)⁽²⁾ 11. cikkének (4) bekezdésével összefüggésben értelmezett 2. cikkének (1) bekezdését,
1. hogy azok a tagállamnak (a fogadó államnak) megtiltják, hogy megtagadja egy másik tagállam (a kiállító állam) által kiállított vezetői engedély saját területén történő elismerését, ha a vezetői engedély kiállító államban történő megszerzése előtt a vezetői engedély megadását a fogadó államban azért tagadták meg, mert a biztonságos járművezetéshez támasztott fizikai és szellemi követelmények nem teljesültek;
2. igenlő válasz esetén: hogy azok a tagállamnak (a fogadó államnak) megtiltják, hogy megtagadja egy másik tagállam (a kiállító állam) által kiállított vezetői engedély saját területén történő elismerését, ha a vezetői engedély kiállító államban történő megszerzése előtt a vezetői engedély megadását a fogadó államban azért tagadták meg, mert a biztonságos járművezetéshez támasztott fizikai és szellemi követelmények nem teljesültek, és a vezetői engedélyen feltüntetett adatok, a kiállító államtól származó egyéb nem vitatott információk vagy egyéb kétségtelen ismeretek, különösen maga a vezetői engedély tulajdonosa által esetlegesen szolgáltatott adatok vagy a fogadó állam további bizonyos ismeretei alapján megállapítást nyer, hogy megsértették a tartózkodási helyre vonatkozó, a 91/439/EKG irányelv 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja, illetve a 2006/126/EK irányelv 7. cikke (1) bekezdésének e) pontja szerinti szabályt

— amennyiben egyéb kétségtelen ismeretek, különösen maga a vezetői engedély tulajdonosa által esetlegesen szolgáltatott adatok vagy a fogadó állam további bizonyos ismeretei nem elegendőek: a Bíróság ítélkezési gyakorlata értelmében akkor is a kiállító államtól származnak-e az információk, ha azokat nem közvetlenül, hanem csak közvetve, harmadik személy — különösen a fogadó állam kiállító államban lévő nagykövetsége — ilyen információra alapozott tájékoztatása formájában továbbították —;

3. hogy azok a tagállamnak (a fogadó államnak) megtiltják, hogy megtagadja egy másik tagállam (a kiállító állam) által kiállított vezetői engedély saját területén történő elismerését, ha a vezetői engedély kiállító államban történő megszerzésének alaki feltételei ugyan biztosítva voltak, megállapítást nyer azonban, hogy a tartózkodás kizárólag a vezetői engedély megszerzését szolgálja, az uniós jog, különösen az EUMSZ és az Európai Unió Alapjogi Chartája, valamint az